

ה"ת 58053/01/20 - מאייר דופארק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 58053-01-20 דופארק נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 520897/2018

בפני כבוד השופט ביאלין אלעזר
המבקש מאייר דופארק
ע"י נועה מילשטיין ממשרד חדד רוט שנהר ושות'
נגד
המשיבה מדינת ישראל ע"י ימ"ר ירושלים

החלטה

הבקשה והשתלשלות:

1. לפני בקשה לשחרור תפוסים לפי סעיפים 32(ב1) ו-35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש) התשכ"ט 1969- (להלן: "הפקודה").
2. בבקשה שהוגשה ע"י ב"כ המבקש ביום 26.01.2020, ביקש המבקש להורות על השבת התפוסים הבאים:
 - א. שני מחשבים ניידים, 5 טלפונים ניידים (להלן: "המחשבים") ומסמכים. יצוין, כי תפוסים אלו נתפסו במהלך חיפוש שנערך בביתו של המבקש.
 - ב. דירה בבעלותו של המבקש ברח' הרב דרוק 79, ירושלים - לגביה ניתן צו מניעה ע"י בית משפט ביום 03.07.19 (במסגרת צו 10308-07-19).
 - ג. דרכון שהופקד כחלק מתנאי השחרור שנקבעו בעניינו של המבקש.
3. המבקש טוען, באמצעות ב"כ, כי המחשבים נתפסו בהתאם להוראת סעיף 32(ב1) לפקודה וכי היה מקום להחזיר תפוסים אלה בתוך 30 יום. כמו כן, טוען המבקש כי לנוכח העובדה שחלפו 180 ימים מאז שהוצא צו המניעה על הדירה, ולא הוגשה כל בקשה להארכת הצו, הרי שתוקפו של הצו פג. ביחס להשבת הדרכון, נטען כי משחלפו 180 ימים, הרי שיש להשיב למבקש את הדרכון וזאת לנוכח העובדה שתנאי השחרור בעניינו של המשיב, אשר לא הוארכו ע"י המשיבה, פגו.
4. הבקשה להשבת תפוסים אשר כאמור הוגשה ביום 26.01.20 הועברה לתגובת היחידה החוקרת. ביום

02.02.20 הגישה היחידה החוקרת תגובה שכותרתה "תגובה לבקשה לשחרור ולהחזרת תפוסים". במסגרת תגובתה, ציינה היחידה החוקרת כי היא מתנגדת לבקשת המבקש להחזרת התפוסים. עוד צוין בתגובה כי החקירה עודנה נמשכת וכי נימוקים להתנגדות המשיבה יוגשו לעיון בית המשפט במסגרת דו"ח סודי.

5. בהסכמת הצדדים, הדיון בבקשה זו נקבע ליום 20.02.20.

6. ב"כ המבקש חזרה על טיעוניה בכתב ותמכה טענותיה בפסיקה. במהלך הדיון הוגש לעיוני דו"ח סודי ע"י היחידה החוקרת (סומן ב'א'1). כמו כן, היחידה החוקרת הפנתה לחומרי ראיות שיש בהם לטעמה כדי לבסס את החשד הסביר המיוחס למשיב. במהלך הדיון נטען על ידי המשיבה כי טענה בכך שלא הגישה בקשה להארכת התפוסים, אך היא עדיין עומדת על התנגדותה להשבתם למבקש.

7. בטרם דיון והכרעה אציין, כי חרף ההשתלשלות שתוארה לעיל, המשיבה לא פנתה בבקשה להארכת החזקת התפוסים, אף לאחר הגשת בקשה זו על ידי המבקש.

דיון והכרעה

8. המשיב נחקר בחשד לעבירות של איסור יצירת קשר לביצוע פשע, עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון וגניבה בידי מורשה. עיון בדו"ח הסודי שהוגש לעיוני כמפורט לעיל, ובהתאם להחלטות קודמות שניתנו על ידי במסגרת דיוני המעצר בעניינו של המבקש (מ"י 30455-07-19 ומ"י 30466-07-19), אני סבור שקיים חשד סביר ברף הנדרש לכך שהמבקש היה מעורב בביצוען של העבירות שיוחסו לו בחקירתו.

9. אציין בהקשר זה, כי ב"כ המבקש לא חלקה על קיומו של חשד סביר. בקשתה להשבת התפוסים וטיעוניה בדיון נסובו, רובן ככולן, על כך שלא הוגשה בקשה להארכת תנאי השחרור, ביחס לדרכון, ובקשה להארכת צווי התפיסה ביחס לדירה ולמחשבים. לטענתה, משכך, המשיבה מחזיקה בתפוסים שלא כדין ויש להשיבם למבקש.

10. לטעמי, אין חולק כי במועד מתן הצווים השונים לתפיסת התפוסים, היו קיימות עילות תפיסה הן לצורך חילוט בשים לב לטיב העבירות המיוחסות למבקש והן עילות תפיסה לצרכי חקירה. כך שהדיון שבפניי ממוקד באשר למידתיות וחוקיות התפיסה כעת, בחלוף 180 ימים.

11. סעיף 35 לפקודה קובע לאמור:

"אם **תוך ששה חדשים** מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, **תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידי נלקח;** אך רשאי בית משפט שלום, **על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע.**"

12. רבות נכתב על יחסי הגומלין בין סעיפים 34 ו-35 לפקודה (ראו בהקשר זה סעיפים 11-13 בבש"פ 6686/99 אליהו עובדיה נ' מדינת ישראל - פורסם בנבו. להלן: **עניין עובדיה**). בתמצית אציין כי לפי ההלכה הפסוקה על היחידה החוקרת לפעול להגשת בקשה מתאימה להארכת החזקת תפוסים ואין לראות בהתנגדות לבקשה להחזר תפוס שהוגשה ע"י מבקש, חשוד או נאשם, כבקשה להארכת החזקת תפוסים מטעמה של היחידה החוקרת. כך נקבע בעניין עובדיה: **"לא נראה לי, כי יש מקום להתייחס להתנגדות המשטרה לבקשה כאילו הייתה זו בקשה להארכת מועד ולדין בהתנגדות כאילו הייתה קיימת החלטה להארכה. כאשר על הכף מונחת זכות יסוד של הפרט על קניינו ומנגד סמכות הרשות ליטול ממנה את קניינו, על הרשות למלא בקפדנות אחר הוראות החוק ולנקוט את הצעדים המתחייבים ממנו כדי להפעיל את סמכותה. דרישה זו איננה פורמאלית גרידא. היא נובעת מתפיסת יסוד של המחוקק ושל השיטה בדבר האיזון ההולם בין צורכי הציבור ובין זכויות הפרט, ואין להקל ראש בצעדים שיש לנוקטם בדרך לפגיעה באותן זכויות"** (ההדגשות לא במקור - ב.א.).

13. עוד נקבע בעניין עובדיה, בהקשר זה, כי הימנעות המשטרה מלנקוט צעדים ע"פ חוק מהווה אי תקינות מובהקת שתוצאותיה בצדה.

14. עוד ראוי להביא לעניין זה את הדברים הבאים שנקבעו בבית המשפט העליון בבש"פ 998/05 קחבר פפיסמדוב נ' מ"י (פורסם בנבו): **"הדעת נותנת, כי צריך שיהא נוהל לעניין זה - ואם הוא קיים, יש צורך שיכובד וישמר. הוראת החוק יכולה להיות מילה מתה - חלילה - בעבור רשויות החוק. המשמעות היא, כי בשעה שנתפס חפץ, יסומן - למשל - במחשבו של האחראי לנושא כי במועד פלוני יפקעו ששת החודשים שקצב המחוקק בסעיף 35 רישא"** (הדגש לא במקור - ב.א.).

15. חרף כל האמור לעיל ועד לכתיבת החלטה זו, לא הוגשה כל בקשה להארכת החזקת מי מהתפוסים שצוינו לעיל ע"י המבקשת, בהתאם לדרישות והוראות הפקודה, וזאת מעבר לטיעוני ההתנגדות שהובעו בעל פה, במהלך הדיון. אלא שאין לראות בהתנגדות להשבת התפוסים כבקשה להארכת החזקת התפוסים, כפי שנקבע לעיל.

16. בייחס למכשירי המחשב שנתפסו, אציין עוד כי על פי הצהרת היחידה החוקרת אלו תפוסים לצורכי חקירה. כידוע, בהתאם לסעיף 32 (ב1) לפקודה קיימת מגבלת זמן של 30 יום להחזקת התפוסים לצרכי חקירה. לאחר מכן, היחידה החוקרת מחויבת להשבתם של מכשירי מחשב שנתפסו לצרכי חקירה לבעלים, אלא אם ניתנה החלטת בית משפט המורה על הארכת החזקת התפיסה. במקרה זה, היחידה החוקרת לא הגישה כל בקשה להארכת החזקת התפוסים לשם ביצוע פעולות חקירה, בתום 30 הימים, ואף לא בחלוף 180 ימים. כמו כן, לטעמי, לא ניתן כל הסבר מניח את הדעת להחזקת התפוסים לשם ביצוע פעולת חקירה שעניינה חדירה לחומר מחשב על פני תקופה ממושכת.

17. אוסיף כי אני ער לעובדה שהפסיקה הכירה בכך שבנסיבות מסוימות ניתן להורות על הארכת החזקת תפוסים, אף אם הבקשה לכך הוגשה לאחר שחלף המועד להגשת הבקשה (ראו בעניין זה בג"צ 2393/91 פרידנברג

נ' שופטת השלום בתל אביב - פורסם בנבו), אלא ששם הנסיבות היו מיוחדות ושונויות. שם דובר על כך שאצל המבקש נתפס מטבע חוץ החשוד כמזויף, שהחזקתו אסורה על פי דין בכל מקרה. אציין, כי אין זה המקרה שלפניי. במקרה זה, צו המניעה על הדירה ניתן כסעד זמני לשם חילוט בשווי עבירה, בין היתר, מכוח הוראות 32 לפקודה וסעיף 26 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000. החקירה בתיק זה עדיין מתנהלת ואין צפי קונקרטי לסיומה. ההיפך, מהדו"ח הסודי שהוגש לעיוני יארך עוד זמן רב לבצע את פעולות החקירה. בנסיבות אלה, היה מצופה מהיחידה החוקרת לפעול בהתאם להוראות החוק ולבקש את הארכת החזקת התפוסים. אזכיר, המובן מאליו: מדובר בתפיסת רכוש של אדם. תפיסה זו, מטבעה, טומנת בחובה פגיעה בקניינו של אדם. פגיעה בקניינו של אדם צריכה להיות לפי חוק, במידתיות ולתכלית ראויה. לפעול להוצאת צווי תפיסה (ביחס לדירה) ואף לתפוס בפועל (המחשבים) ולהניח את אלו בצד כאבנים שאין להן הופכין, איננה התנהגות המצופה מרשויות המדינה.

18. באשר לבקשה להשבת דרכון, שאף לגביו המדינה לא הגישה בקשה להארכת ערבויות, במעמד הדיון שהתקיים לפניי הסכימה המשיבה להשבת הערבויות ובכלל זה הדרכון, לנוכח העובדה שלא הוגשה בקשה להארכת הערבויות ואלו פקעו זה מכבר (ראו בעניין זה סעיף 58 לחוק המעצרים וסעיפים 11-12 **לבש"פ 2353/09 אברהם אריה נ' מ"י** - פורסם בנבו).

19. בנסיבות אלו, ובהיעדר בקשה, אני מורה אפוא על השבת המחשבים וביטול צו התפיסה ביחס לדירה.

20. **סיכומי דבר:** אני מורה על ביטול צו התפיסה ביחס לדירה ועל השבת כל המחשבים והדרכון, למבקש.

ביחס **למסמכים** שנתפסו אצל המבקש, לנוכח העובדה שמדובר במסמכים שנתפסו והן חלק מהראיות בתיק החקירה, הרי שאלו יישארו תפוסים.

21. המזכירות תשלח את החלטה לצדדים.

22. תיק החקירה יוחזר ליחידה החוקרת באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, ו' אדר תש"פ, 02 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.